

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: בוכמן	שם פרטי: בוזיה
-----------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: בוכמן	בלועזית	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: בוזיה	בלועזית	מין: ז תאריך לידה: 15/08/1934
מקום לידה (ישוב, מחוז): וולודרסק-וולינסק	בלועזית	ארץ לידה: אוקראינה
שם פרטי של האב: יוסף	שם פרטי ושם נעורים של האם: לובה ביגון	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		
שם נעורים של האישה:		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: וולודרסק-וולינסק	בלועזית	ארץ המגורים: אוקראינה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		
טשקנט, ז'מבולק, סמרקנד, טג'קיסטן, אוזבקיסטן.		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: סמרקנד	תאריך השחרור: 1944	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? וולודרסק-וולינסק		
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1999	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון גדלתי במשפחה גדולה עם חמישה או שישה אחים,אמא טיפלה בילדים ולא עבדה בחוץ.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

ברחנו מאוקראינה בשנת 1942. ברחנו כל הזמן, בכל דרך שהיתה אפשרית.התקדמנו לפעמים ברגל, לפעמים עם סוסים ולפעמים ברכבת. לא רכבת שמיועדת להסעת אנשים אלא רכבת משא. אני זוכר שכל החיים היינו נוסעים ממקום למקום, מעיר לעיר. התקדמנו לאט לאט. היינו חודש פה וחודש שם, ובכל פעם שהגרמנים הגיעו למקום שהיינו בו המשכנו לברוח. אני לא זוכר את שמות כל המקומות שהיינו בהם. עד שבסוף הגענו עד לטג'קיסטן ואוזבקיסטן. אני זוכר שהיינו כמה חודשים בטשקנט, והיינו גם בז'מבולק וגם בסמרקנד. בכל הזמן הזה היה רעב. לא היה מה לאכול. אני זוכר עד עכשיו שאכלנו מה שאוכלים הכלבים. היינו מחפשים בחוץ ואוכלים את מה שהיינו מוצאים, עצים ודברים כאלה. כשגרנו בסמרקנד אחותי ושני אחים שלי נפטרו בגלל הרעב. פירה היתה בת שנה וחצי כשנפטרה, ואחי הגדול איזה היה בן 13 כשנפטר, והיה עוד אח קטן שנפטר. היינו בסמרקנד עד סוף המלחמה.בשנת 1944 נולדה בסמרקנט אחותי בלה. כשהיא היתה בת כמה חודשים נגמרה המלחמה וחזרנו לאוקראינה.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

בשנת 1944 חזרנו לוולודרסק-וולינסק, אוקראינה. מיד אחרי כן אמא שלי נפטרה. נשארנו רק אבא עם שני בנים ותינוקת. אני הייתי בן 10,פימה היה בן 6 ובלה היתה בת 6 חודשים. בשנת 1946 אבא שלי התחתן שוב עם אשה לא טובה והיא הוציאה אותי מהבית. היא שלחה אותי החוצה כי לא היה מה לאכול. ומאותו זמן, מגיל 12 ועד היום אני לבד. הייתי ילד רחוב אבל לא גנבתי כלום. האשה הזאת ילדה עוד ילדים, אני לא הייתי בקשר איתם, לא יודע מה היה איתם ולא רוצה לדעת. אבא שלי חי עד גיל מבוגר. כשהוא היה בן 70, לפני שהלך למות, הוא ביקש ממני סליחה. בהמשך גרתי בכל מיני מקומות. בשנת 1970 הייתי בסיביר, והייתי בקמ'צטקה, ליד הקוטב הצפוני. בשנת 1988 גרתי בעיר לובניה, קרוב למוסקבה. עבדתי שם בעץ, יצרתי יצירות אומנות בעץ. באותו זמן פגשה אותי אמא של נטליה. היא אמרה לה שאני בחור טוב והיא צריכה להתחתן איתי. התחתנתי עם נטליה וגרנו במוסקבה. בשנת 1999 אמא של נטליה נפטרה, ואז עלינו לארץ ישראל.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

אנחנו גרים בקרית ארבע. הרהיטים בבית שלי הם רהיטים שמצאתי ושיפצתי ואנחנו משתמשים בהם. גם האחים שלי גרים היום בארץ. פימה גר בבאר שבע ובלה גרה בפתח תקווה.